

226

Ad p. sic procedit. Videt enim quod scienter communicantes cum excommunicatis per ipsum sunt excommunicati. quod non obviantes precepta ecclesie excommunicati sunt quod eorum sunt contumaces. h. xi. q. iij. scribit. Excommunicationis mereatur sententia que excommunicatis communicat. ergo tales excommunicati sunt. **C** Scribit e. ca. et q. Quia quod communicavit vel oravit cum excommunicato si laicus est excommunicetur. si clericus est deponatur. Et idem subdit. Quia quod scienter in domo simul locutus fuerit vel oravit cum excommunicato in comunione puet. **N** nullus debet excommunicari maiori excommunicatione nisi per peccatum mortale. h. participantes scienter cum excommunicatis peccant mortaliter ut patet e. ca. et q. ergo tales excommunicari possunt maiori excommunicatione. **I**n primum est quod dicitur h. q. a. ponit xi. q. iij. Quia multos peccatis nostris exigentibus per contumaciam peccatis peccatis cotidie committimus per ignorantiam peccatis nimiam simplicitate peccatis timore peccatis etiam necessitate devicti misericordia Dei misericordiam anathematis sententiam. ad tempus puer possumus tempus. **R.** 88. q. duplex est excommunicationis species una maior qui sepat a participatione sacramentorum et sortio fidelium et ista non infligitur nisi per graviores culpas sicut per contumaciam et rebellione Altera minor que solum sepat a participatione sacramentorum que incurrunt per levioribus causis. Puto quod quod modus communicandi cum excommunicato a talibus est quod participans incidit in eadem excommunicationis species puta in maiore ut si participat in crimine per que lata est sententia si participat per legitimum amonitionem; permissa et per sententiam participantes aggruata sententia quod persone participantes nominatim fuerunt expulsi a casibus participationis et talibus participans sponte et scienter. puto quod eadem sententiam incurrit. Aut talibus est quod participans incidit in alteram excommunicationis sententiam seu species puta in minore et tunc inter distinguo quod a participat ex preceptum a negligentia esset et suprema que quando sit preceptum et tunc licet non incurrit sententiam maiorem mortalem tamen peccat quod mortale peccatum est clares ecclesie sacramenta preceptum. Aut non sic. h. vel ex subreptione vel rubore seu timore alius et tunc non credo quod peccat mortaliter. quod non est intentio ecclesie in tam levi casu ad mortem suos filios obligare. **A**d .i. q. si in casu levi supradicto participans cum excommunicato non facit preceptum precepti ecclesie intentionem quod quis preceptum facere videatur. Nave dicit iuriscōsul. Hec res leges non est scire verba aut leges h. vim ac potestatem. **A**d .ij. q. si participantes cum excommunicatis scienter et ex preceptum in casibus supradictis post aggruata sententiam personatim in eos sententiam incurrit. Suberant tamen quodam persone sicut patet xi. q. iij. c. qm multos videlicet uxores filios ancille et alij sumentes pegri mi. qui cum ad terram excommunicatorum venerunt possunt ab eis emere necessaria. In necessitatis enim articulo preceptum homo aliquid excommunicatis preceptum in vite sustentationem. **A**d tertiū est dēdū quod participantes cum excommunicatis si post amonitionem contumaces sunt magis pro illa contumacia quam pro ipsa participatione excommunicant. Nā ut dicitur xi. q. iij. Excommunicatis non communicat qui eis non animo consentit.

Questio xx viij de resistētia Hereticorū.